

veertiende jaargang *IV* augustus-september 1962.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

I N H E T V E R K E E R .

KLEUR BEKENNEN.

Het verkeer neemt zienderoog toe. Je moet je aandacht richten op verkeers-borden, knipperbollen, zebra-oversteekplaatsen en ik weet niet al.

Honderden auto's, brommers en fietsers rijden, tempo-tempo. Snelheid! Wie de snelste is heet, koning.

Maar zo zegt u, er is nog zo iets van "maximum snelheid". Inderdaad er is een maximum snelheid voorgeschreven, dat is ook zo! Maar wat ik u kan aanraden is (Kijk uit!)

Het verkeer eist vele slachtoffers. De kranten vertellen ons elke dag het "nieuws". Een voorname factor in het verkeer is "kleur bekennen". Wat dat is?

Te laten zien, wat we van plan zijn te doen.

Wanneer bijvoorbeeld voor het wiel van uw fiets een man op leeftijd oversteken wil, die telkens aarzelt wat hij zal doen, dan kan het gebeuren, dat u hem niet meer ontwijken kunt, of u rijdt met uw auto op een voorrangsweg. Van een zijstraat nadert met grote snelheid een andere auto.

Natuurlijk hij moet u voorrang verlenen, maar uit niets blijkt, dat dit ook werkelijk gebeuren zal.

De andere bekend geen kleur en u zult het beste doen om maar wat snelheid te verminderen. Kleur bekennen is steeds een vereiste. Ik bedoel kleur en geen schutkleur.

De dieren, misschien de vogels het meest, zijn uitgerust met de schutkleur om eigen leven te beschermen.

Heeft u in het voorjaar wel eens om Kievits-eieren gezocht? Het valt werkelijk niet mee om de eieren te vinden.

Ze worden aan het oog onttrokken door de schutkleur. Dat is een geweldige bescherming, voor de eier-dieven, uit de dierenwereld, maar ook de mens doet hieraan mee. Laat de schutkleur voor de dieren een bescherming zijn voor ons in de samenleving is hel af te kleuren. En juist de schutkleur zien we het meest, niet alleen in het verkeer, maar ook in de omgang met onze medemens. Maar wij dwalen af. Wij zouden het hebben over het verkeer. En als men over het verkeer heeft, heeft men het ook over het lawaai. Onze wereld is vol lawaai. Wat is toch de reden van al het lawaai? Dat kan niets anders zijn, dan dat de mens vol eenzaamheid is, die spektakel maakt om op deze manier de eenzaamheid stuk te slaan. Misschien is er ook nog een tweede reden om veel

lawaai te maken. De mensen op hun aanwezigheid te attenderen. Hoe het ook zij, er is vreselijk veel lawaai en men voelt zich toch eenzaam. Vorige zomer, gingen mijn vrouw en ik op de fiets naar een dorpje in de omgeving van Leeuwarden. Aan beide kanten van de verkeersweg was een fietspad. Een fietspad even lachen. Toen we om + half acht s'avonds terug keerden, werden we elk ogenblik ingehaald door een brommer. Men hoorde de brommers niet aankomen, door het drukke auto-verkeer op de hoofdweg. En op een moment dat men juist niet aan een brommer dacht, ging weer zo'n acrobaat rakelings bij je langs, zijn brommer uitgebouwd met tassen etc. als een vrachtwagen. Ik heb de schrik te pakken en ik zit telkens te piekeren, om aan deze "overvallen" in de rug een eind te maken. Ik heb die avond de brommers verwenst en misschien ook wel de berijders. Mag ik eens een oplossing doorgeven? Als aan beide kanten van de verkeersweg een fietspad is, dan één van beide, de brommers links en de fietsers rechts, of de fietsers van het linker fietspad gebruik te laten maken, dan wordt men niet in de rug aangevallen. Misschien weet een lezer een betere oplossing, die hoor ik gaarne. Dit staat voor mij vast, dat, als men in de rug wordt aangevallen, men geen kleur kan bekennen wat juist in het verkeer noodzakelijk is. Men wordt niet beschermd als men het waagt met een fiets op het fietspad te rijden. Beschermd, moet men worden dat is de taak van de overheid. Meent u het?

De voorzitter.

ONZE GENEALOGIE

Zomer 1962 gaat zeker de geschiedenis in als een zeer slechte zomer, wat het weer betreft. Gelukkig degenen, die vakantie-reizen hebben kunnen maken naar Zuid Europa. Zij hebben toch een reeks zomerse dagen gehad. Maar voor de velen, die hun vakantie dichterbij huis hebben doorgebracht, zijn zeker de zomerse dagen op de vingers van één hand te tellen. Toch maakt het weer slechts één van de aspecten van de zomer uit. Immers, nemen we het zomerhalfjaar als tegenstelling tot het winterhalfjaar, dan blijkt er in ons doen en laten veel "zomers" te zijn. Zomers brengen we veel tijd zoek in de tuin. We trekken er op uit en laten ons daarbij niet weerhouden door het weer. We nemen zomers de krant

niet zo ernstig, lezen weinig en dan nog liefst ontspanningslektuur. Er wordt geweldig veel aan allerlei soorten sport gedaan. Verstrooiing kan men ook zoeken op kermissen en zomerfeesten. Kort gezegd, de zomer is de tijd van ontspanning, zich meer uitleven in de natuur. Het is, of wij in de zomer zoveel lichamelijke en geestelijke gezondheid willen op doen, dat we de komende winter aankunnen. Het komende winterhalfjaar. Dan zoeken we het binnenshuis. Dan bieden, als we T.V. hebben, de T.V. programma's zoveel, dat we er onze avonden mee kunnen vullen. Maar gelukkig meen ik te mogen zeggen, zijn die programma's ook vaak zodanig, dat we niet iedere avond voor de T.V. zitten. Er blijft toch nog tijd over om zelf actief te zijn. Actief door onze hobby's, actief door een studie-cursus, die we dit winterhalfjaar willen volgen, actief door het lezen van gedegen lektuur, die van ons meer geestelijke inspanning vraagt. En voor het komende winterhalfjaar zou ik ook graag willen, dat wij leden van de Nijdamstra-stichting ons eens gingen bezig houden met onze genealogie. Op onze familiedag is mij gevraagd, of het 5de deel van ons familieboek haast uitkomt. Ik kon enkel maar antwoorden, dat het bestuur daarvoor zijn best zal doen. Laat ik nu echter maar open kaart spelen: de volgende delen van het Nijdamstra boek kunnen er alleen maar komen door ons aller medewerking. Nu we met onze genealogie in de 19e eeuw gekomen zijn is het beslist noodzakelijk, dat ieder lid steentjes aandraagt voor de verdere uit- en afbouw. Ik heb het 4e deel van ons familieboek weer eens ter hand genomen. Het blijkt mij, dat dit sluit met de 7e generatie en een opgaaf van de kinderen dier generatie. Het 5de deel moet dus beginnen met de uitwerking van de achtste generatie en daarmee zitten we in de 19de eeuw. De gegevens hiervoor kunnen we niet vinden in de Rijks- of Provinciale archieven, wel in die van de gemeenten en dat kost veel geld aan leges. Dus wordt het zaak, dat we zelf een stamboom gaan maken van onze familie voor de 19de en 20ste eeuw. Daarmee is het echter nog niet klaar. Zal het echt een familieboek worden, dan moet het geraamte van namen en jaartallen omkleed worden met bijzonderheden uit het familieleven en het geheel verlucht worden met afdrucken van familie foto's en dergelijke. Als we ons dat allemaal even indenken, dan is met het 5de deel ons familieboek nog

niet afgesloten. Immers ik telde bij de 7de generatie 19 Nijdams, 7 Wijnia's, 1 Vleer en 1 Nieuwdam, totaal 28 "stagen" en deze allen met hun nageslacht wordt dus een respectabel aantal. Wij moeten dit werk aanpakken. Maar hoe? Ik heb gedacht dat wij uit de leden een kommissie van genealogie samenstellen. Deze kommissie moet zoveel leden tellen, dat ieder kommissie-lid een bepaald aantal familieleden krijgt aangewezen voor het verkrijgen van stamboom- en familie gegevens. De kommissie verzamelt en ordent al de binnengekomen gegevens voor het familieboek. Natuurlijk is mijn visie op het tot stand komen van het 5de deel zeer persoonlijk. Graag geef ik het vorenstaande in overweging, vooral hun, die echt groot belang hebben bij het voltooiën van ons familieboek. Ik hoop dan ook op mijn artikel reacties te krijgen, die tot een vruchtbaar initiatief kunnen leiden. Mijn adres staat op de achterkant van de Nijdamstra-Tynge.

A. Vleer.

Nichten en Neven!!!

Bovenstaand artikel "onze genealogie" van de hand van neef Vleer uit Sneek is "aller aandacht waardig". Maar daar zijn we er niet mee af. Het moet voor ons allen een aansporing zijn, door samenwerking, het vijfde familieboek te laten uitkomen.

De voorzitter.

DE FRIESE BEWEGING

"Het is geen eenvoudige zaak in één artikel een beschrijving te geven van een verschijnsel, dat zó samengesteld is en zó eng verweven met de eigen aard en het eigen leven der Friezen als het onderhevige."

Deze inleidende woorden staan boven een artikel, dat voorkomt in "Neerlandia" het maandblad van het Algemeen Nederlands Verbond van juni 1962. Het moge dan geen eenvoudige zaak genoemd worden =en terecht=, wanneer we het artikel hebben gelezen kan men slechts tot de conclusie komen, dat de schrijver er uitnemend in geslaagd is in een uitermate kort bestek vele facetten van "De Friese beweging" te noemen en toe te lichten. Trouwens, dit was ook te verwachten. Dr. W. Kok directeur van de Stichting "De Fryske Akademy"

moge zichzelf dan al voorstellen als niet-Fries, door zijn functie is hij toch wel echt de Friezen een Fries geworden. Zijn gehele artikel getuigt ervan, dat een oprechte sympathie voor Friesland hem bij het schrijven heeft geleid.

Het lijkt mij goed om ten eerste de aandacht van onze neven en nichten op dit artikel te vestigen.

Wie het in zijn geheel wil lezen moet zich wenden tot het bureau van het A.N.V. "Surinamestraat 28" Den Haag.

Ten tweede kan ik de verleiding niet weerstaan om in dit en het volgend nummer enkele citaten te geven, waarbij dan een enkele opmerking wordt geplaatst.

"In de jaren dat de eertijds roemruchte Hoogeschool in Franeker (1585 - 1811), eerst door Napoleon gesloten, maar later weer als Athenaeum geopend (1815 - 1843) definitief wordt opgeheven, begint die reactie".

Die reactie komt eensdeels voort uit het aloude streven naar Friese vrijheid, is anderdeels gericht op concrete gevaren, welke het Friese leven bedreigen.

In 1844 wordt opgericht het "Selskip for Fryske Tael- en Skriftekennisse". Dit selskip is, zoals de naam ook aangeeft, hoofdzakelijk gericht op de cultuur en meer in het bijzonder op taal en literatuur. Moge het aanvankelijk ook bedoeld zijn als actieve strijd-organisatie, volgens Dr. Kok "zakt de strijdlust in, het wordt hoofdzakelijk en letterlievende gezelligheids vereniging, die haar leden betreft uit de boeren en middenstand, zonder de protestants-christelijke orthodoxie en zonder arbeiders".

In 1918 ontstaat het "Kristlik Frysk Selskip", kleiner, maar feller en radicaler dan het eerst genoemde.

Dan volgen in een lange reeks allerlei groeperingen, waarvan de voornaamste worden genoemd. In 1915 "De Jong-Fryske Mienskip". In 1917 het "Roomsk Frysk Boun". In 1936 "Frysk Nasjonael Boun". In 1956 "Kristlik Fryske Jongereinrounte." Inmiddels waren aan alle universiteiten, voor het eerst aan de Frije Universiteit te Amsterdam in 1898, aparte Friese studentenverenigingen ontstaan. Deze studentenverenigingen zijn in 1930 gebundeld in de Federaasje fan Fryske Studinteforienings". Buiten Friesland bestaan vele plaatselijke Friese verenigingen, tezamen vormend "It Frysk Boun om utens". U ziet er is grote verscheidenheid, sedert 1945 enigszins verbonden door de Ried fan de Fryske Biweging".

Wanneer wij dan nog noemen enkele grote organisaties met een speciaal doel, zoals de "Fryske Akademy" (werkgemeenschap voor Friese wetenschap) "De Fryske Gae" (behoud van het Friese landschap) zijn we nog lang niet volledig geweest, maar hebben U wel een ruim beeld gegeven van organisaties, waaruit de Friese Beweging wordt gevoed.

Alkmaar.

H. Nijdam, Lzn.

FAMILIE BERICHTEN

Heden overleed plotseling onze geliefde broeder en zwager

Gabe F. Wijnia

in de ouderdom van 55 jaar

Oosterend (Fr.)

6 juli 1962.

De diepbedroefden:

St Annaparochie:

N. Miedema-Wijnia

S. Miedema.

Oosterend:

F. Wijnia

E. Wijnia-Bijkersma.

Oosterend:

T. Wijnia.

Rien:

J. Wijnia

S. Wijnia-Schotanus.

Lafayette (USA):

L. Bergsma-Wijnia

Apeldoorn:

P. Wijnia

H. Wijnia-de Weerd.

Heden is zeer onverwacht van ons heengegaan onze lieve man, vader, behuwend en grootvader

WILLEM TER LAAN,

op de leeftijd van 55 jaar.

Groningen, 11 juli 1962.

Beijumerweg 9

Amsterdam:

L. ter Laan-Nijdam

C.G. ter Laan

T.J. ter Laan-Schutter

Groningen:

G.S. Veenstra-ter Laan

H. Veenstra.

L.W. ter Laan

Roelie,

Wim

Lineke.

Geheel onverwacht nam de
God des Verbonds tot Zich
Zijn kind, onze lieve
zoon, broer, zwager, oom
en verloofde

FOEKE WYNIA

op de leeftijd van 23 jaar

Utrecht.

L.H. Wynia Fzn

A.Wynia-Brouwer.

Oegstgeest.

P.Mandema-Wynia

J.Mandema.

Watze

Nieuwe ter Aa.

C.E.Ramaker-Wynia

J.Ramaker

Rik en Paultje.

Utrecht,

D.Wijnia

L.E.v.d.Berg.

Utrecht, 12 juli '62.

Van Musschenbroekstraat 87.

Algemene kennisgeving.

Heden overleed, zacht
en kalm, na een kort-
stondige ziekte, onze
lieve moeder, behuwd-,
groot- en overgrootmoeder

SJOERDJE NIJDAM,

sedert 21 jan.1927 wed.
van Ulbe Wiersma, in de ou-
dom van ruim 97 jaar.

Longerhouw, 14 aug.'62.

Uitwellingerga:

Wed.L.Visser-Wiersma

Longerhouw:

J.Wiersma

G.Wiersma-Sandstra.

Heden overleed plotseling,
in de hoop op het eeuwige
leven, in haar Heer en Hei-
land, onze zeer geliefde
echtgenote, moeder en groot-
moeder

Wypkje Nijdam,

in de ouderdom van ruim 63
jaar, na een gelukkige echt-
vereniging van bijna 41 jaar.

Gaastmeer, 23 juli 1962

Gezang 232.

De diep bedroefde
familie:

Gaastmeer:

K.Terpstra.

Alkmaar:

J.Terpstra

G.Terpstra-Scholten

Hilversum:

S.Terpstra

M.Terpstra-Couperus.

Hoogerheide, N.B.:

G.v.d.Werf-Terpstra

W.v.d.Werf.

Barneveld:

W.v.d.Zwaag-Terpstra

W.v.d.Zwaag

Putte, N.B.:

K.Rijnberg-Terpstra

F.Rijnberg.

en kleinkinderen.

Amersfoort:

A.Wiersma

Chr.Wiersma-Broekhuis.

Condoleantie-adres:

Longerhouw 26.

Heden overleed zacht en kalm, in het ziekenhuis te Heerenveen, onze lieve man en vader

DOUWE VAN ES

in de ouderdom van 52 jaar en 9 maanden, na een gelukkige echtvereniging van 20 jaar.

Oldeholtgade, 4 sept. '62.

De diepbedroefden:

T. van Es-Wijnia

Jentje

Lolkje.

GEBOREN:

MARIKE GEORGINE

19 augustus 1962

De heer en mevrouw

Vleer-Tinkelenberg

Lijsterlaan 20,

BUSSUM.

GEBOREN:

ULBE

zoon van Pieter Braaksma en Mientje Sj. Wynia.

Lioessens, juni 1962.

GEBOREN:

STEVEN

zoon van J. de Jong en J. Nydam.

Scharsterbrug, juni 1962.

GEBOREN:

ANTJE

dochter van W. Tuiten en J. Wynja,

Scharsterbrug, juni 1962.

Op 19 juli 1962 hopen onze geliefde ouders en grootouders

G. Wynia

C. Wynia-v. Tongeren

hun 40 jarig huwelijksfeest te herdenken.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Gorinchem.

E. O. Molendijk-Wynia

A. Molendijk.

Corrie, Adje en Gerlof.

Arnhem.

J. H. Wynia.

Rhenen,

juli 1962.

Simon Stevinweg 12.

G.Lijzenga en S.Lijzenga-Nijdam tankje elk, dy't omtinken jown hat oan 'e berte fan har soan WOUTER Julianalaan 68d, Ljouwert, augustus 1962.	Voor de velen blijken van belangstelling op onze trouwdag ondervonden, zeg- gen wij, mede namens we- derzijdse ouders, harte- lijk dank. W.Nijdam J.Nijdam-Jongbloed Jousterweg 211, Oudehaske, juni 1962.
---	---

G E S L A A G D E N

Eindexamen Lyceum Heerenveen
Mej. J.Nydam te
Heerenveen.

Examen dagnijverheidsschool
voor de scheepvaart
te Harlingen.
M.U. Wijnja te Sneek.

Mulo-diploma
S. Wijnja te Oppenhuizen.

Diploma Vormingsklas
S. Nijdam
te Bolsward.

neef H.J. Nijdam te Haarlem slaagde
aande Gem. Universiteit te Amster-
dam voor zijn

KANDIDAATS EXAMEN ECONOMIE.

neef A.J. Nijdam uit Heemstede deelt me
mede dat zijn zoon een bierbrouwerij heeft op
Austr. Nieuw-Guinea.
Hij brengt een nieuw soort bier op de markt.
Op het etiket is o.m. ons familiewapen afgedrukt.

Van de Nederlands Indische neef

3

De havenstad Port-Said en de 2e helft van de reis.

---.---.---.---

Als havenstad had Port-Said heel veel gemeen met andere havensteden in dit wereldje. Zoals overal komen ook daar dagelijks tientallen schepen binnen van alle mogelijke nationaliteiten. Laden en lossen van die schepen behoort tot de gewoonste gebeurtenissen van elken dag terwijl bemanningen en passagiers dagelijks de straten vullen. 't Is te begrijpen dat alle voorzorgen genomen worden om dat laden en lossen zo goed en zo vlug mogelijk te doen verlopen terwijl het niet moeilijk valt te overwegen, dat neringdoende, winkeliers, handelaren enz. enz. zich inspannen om bemanningen en passagiers behorende tot velerlei rassen en nationaliteiten elk wat wils te bieden om hun de graag uitgegeven centjes afhandig te maken. Ook kan men zich gemakkelijk voorstellen dat bemanningen en passagiers, die geruimen tijd genoeg moesten nemen met beperkingen op velerlei gebied aan boord van schepen, behoefte hebben om zich eens uit te leven als ze weer vaste grond onder hun voeten voelen terwijl voor een ieder volop gelegenheid bestaat aan die behoeften te voldoen. Geld wordt dan gemakkelijk uitgegeven. Jammer is dat de grenzen van het behoorlijke dan wel eens worden overschreden en dat menigeen in een haven als Port-Said niet alleen grote financiële offers brengt, maar lichamelijk jaren later nog de nadelige gevolgen ondervindt van de verleiding op velerlei gebied waaraan zij geen weerstand konden bieden. Degene die onder dergelijke omstandigheden de genade ontvangt te bidden "En leidt mij niet in verzoeking Heer" kan die verleiding weerstaan en zijn gedachten bepalen tot heel veel bezienswaardigheden. Het grote verschil van een oosterse haven is, dat alle problemen daar worden gedragen met een oosterse mentaliteit die altijd, zowel in het positieve als in het negatieve een tikkeltje feller is dan de noordelijke en westerse mentaliteit. Hierover zou nog wel het een en ander te schrijven zijn maar het lijkt mij beter U

nu nog even kennis te laten maken met de indrukken, die wij aan boord meemaakten.

Bij het binnenvaren werden wij gewaarschuwd om kisten en koffers af te sluiten teneinde diefstal te voorkomen. De patrijspoorten gingen dicht om ongewenste bezoekers het binnen klimmen te beletten. Slechts een viertal handelaren hadden vergunning om aan dek te verschijnen terwijl een goochelaar eveneens werd toegestaan om de passagiers wat afleiding te bezorgen. Onze boot lag nog niet helemaal stil, toen een zwerm van boten op ons af kwamen. Van zo'n boot kan men zich het best een voorstelling maken door hem te vergelijken met een groot model roeiboort zoals wij die kennen in 't Fryske Lân, alleen zwaarder gebouwd, breder en langer. In die boten zaten handelaren die hun koopwaar over de gehele oppervlakte van hun boot hadden uitgespreid op een wijze die de passagiers gelegenheid gaf een goed overzicht te krijgen. Ze vochten onder elkaar om een gunstige plaats maast onze boot te bemachtigen. 't Gebeurde, dat ze elkaar met hun roeiriemen te lijf gingen. Ze schreeuwden dat het een lieve lust was.

En daar lagen ze dan tenslotte, een meter of 8 beneden het dek waarop wij stonden. Door roepen en schreeuwen trachtten zij kontakt met de passagiers te krijgen terwijl zij hun goederen te koop aan boden. Was dat kontakt verkregen, dan wierpen zij ons een lang touw toe dat wij vervolgens om de reling heen weer naar beneden lieten zakken. De verkoper bevestigde daarna een mandje aan het uitende waarin eventuele kopers geld konden deponeren. Dan ging het mandje naar beneden en kon de verkoper het geld uit het mandje halen en de gekochte waar in het mandje doen, het lange touw zorgde dan dat de koopwaar in het bezit kwam van de koper. Dat alles lijkt nog al simpel maar de praktijk was niet zo eenvoudig.

Vertrouwen over en weer bestond niet. De koper was huiverig om geld in het mandje te doen alvorens hij de koopwaar had gezien en de handelaar voelde er niets voor de goederen op zicht naar boven te zenden voor hij geld had gezien.

O we, als een koper te weinig geld in het mandje had gedaan of helemaal niets wat ook wel gebeurde. Dan zwol het geschreeuw aan tot orkaan hoogte. Voor de passagiers was het vaak een soort van sport om de handelaar onaangenaam te zijn en hem dan in woede te zien uitbarsten.

Afwisseling was er genoeg. De handelaren aan dek boden sigaretten, koffers, portemonnaies, en ander leerwerk te koop aan. Ook sierraden in velerlei vorm en grote werden gekocht waaronder oliefantjes en halssnoeren wel een voorname plaats innamen. Hier ging de handel gemoedelijker.

De Egyptische goochelaar verstond zijn werk uitstekend.

't Was frappant hoe hij overal eieren vandaan toverde. Uit een ei kwam vervolgens een levend kuikentje en die kwamen zelfs uit de zakken, en waar niet allemaal vandaan, bij de passagiers. Hij genoot heel veel belangstelling en zal ongetwijfeld goede zaken hebben gemaakt. In dit verband mag wel even vermeld worden, dat die zelfde goochelaar thans bezig is een trip rond de wereld te maken en daarbij zo ongeveer alle landen bezoekt. Wij zagen hem omstreeks half juni l.l. hier in Tilburg op het televisiescherm bij gelegenheid van zijn bezoek aan Nederland. Hij spreekt onze taal slecht maar enkele uitdrukkingen als "alle machtig sterk" en "Kippetje-Kippetje" had hij goed geleerd.

Nog iets anders trok meer bijzondere belangstelling. Een zwemmer lag naast het schip in het water. Hij riep naar boven "dubbeltje-dubbeltje" en maakte dan met zijn armen een beweging van duiken. Gooiden wij een dubbeltje in het water, dan schoot hij er als een snoek op af en wist het te bemachtigen. Hij liet dat dubbeltje dan triomfantelijk aan ons zien en stak het vervolgens in zijn mond om het tussen wang en kiezen op te bergen. Werd zijn mond te vol, dan zwom hij naar zijn roeiboortje en bracht zijn buit in veiligheid. De passagiers maakten het hem niet altijd even gemakkelijk. Hij moest wel eens een grote afstand afleggen voor hij de plaats bereikte waar het dubbeltje in het water verdwenen was. Dan moest hij diep duiken en volgden wij met spanning de lenige gestalte om hem even later te zien boven komen met het dubbeltje in de palm van zijn hand. Naar een cent dook hij alleen wanneer die dicht bij hem in het water was neer gekomen. En hiermede meen ik te moeten volstaan en nemen wij dus afscheid van Port-Said als haven met wereldverkeer.

Onze reis ging vervolgens door het Suez-kanaal. Aan weerszijden van het kanaal waren de loopgraven nog duidelijk zichtbaar die daar in de oorlog dienst hadden gedaan. Uit het kanaal kwamen wij in de Rode zee. De hitte die daar heerste was bijzonder onaangenaam. Zand, afkomstig van de woestijn en door de storm opgeblazen, was voor het oog on-

zichtbaar maar zette zich vast aan de wanden van onze boot die daardoor een bruin-rode tint kregen. Enkele sprinkhanen kwamen eveneens aan boord gevlogen. In deze Rode-Zee kon men blijkbaar van alles verwachten maar niet veel goeds. Oef wat was het daar heet. Door de Straat van Aden bereikten wij de Indische Oceaan. Daar was het wel warm maar niet onaangenaam heet. Het plaatsje Aden werd nog even aangedaan en daarna begon de grote oversteek naar Colemboh gelegen op het eiland Ceylon dat voor de Napoliontische oorlogen Nederlands bezit was en daarna in Engels bezit was overgegaan. Tijdens deze grote oversteek ziet de passagier dagen lang niets anders dan water en krijgt het leven aan boord meer betekenis. Allerlei spelletjes werden bedacht en onze sportleider was onvermoeibaar om telkens weer voor niets nieuws te zorgen. Een dagelijks terugkerende attractie was wel de "sweepstake" waaronder verstaan wordt het raden van het aantal mijlen dat onze boot de laatste 24 uren had afgelegd. Elke dag om 12 uur middag stootte de stoomfluit ten teken dat het aantal mijlen geteld was. 't Was de reinste loterij. Men moest f. 1.-- betalen voor deelname. Elke groep deelnemers mocht niet groter zijn dan 20 personen. Het ging dus om f. 20.-- minus f. 2.-- voor de bemanning. Had men het aantal mijlen geraden, dan kreeg men f. 18.-- uitbetaald of een evenredig deel daarvan naar gelang het door meerdere deelnemers geraden was. Wij hebben ons nog al vermaakt tijdens die oversteekpunt. Toen wij de haven van Colomboh bereikten, was dat niet zo iets als een gebeurtenis waarop wij meerdere dagen gehoopt hadden en die dan eindelijk plaats grijpt. Het leven aan boord tussen water en nog eens water, was over het algemeen nog al meegevallen. In Colomboh zagen wij iets nieuws. Hier waren karretjes in gebruik voor het vervoer van mensen die door mensen werden getrokken. Deze mensen-trekkracht liep tussen twee trekpalen in en bewoog zich voort met grote passen. De pasagiers zaten in het karretje en vonden het de gewoonste zaak van de wereld. Hoewel zo'n karretje slechts plaats bood voor twee personen, maakte het geheel op mij toch de herinnering levendig aan verhalen uit de slaventijd. De van transpiratie gladder zwarte huid van de mensentrekkracht vertoonde een te schrille tegenstelling met de mens passagier die genoegelijk achterover geleund in het karretje had plaats genomen. Dit gedoe leek mij mens onwaardig. Van Colomboh koerste de Djambi naar Sabang gelegen op het eiland Poeloe. Wé dat behoorde tot Nederlands Oost Indië. Dit was de meest noordelijk gelegen haven van ons eilandenrijk. Het was een

vrijhaven dat wil zeggen, dat daar geen invoerrechten werden geheven hetgeen tot gevolg had, dat daar bepaalde goederen goedkoop verhandeld konden worden. Na Sabang vervolgden wij de reis langs de kust van Sumatra naar Emmahaven. Een mooie haven op Sumatra's Westkust maar die in belangrijkheid bezig was in te boeten en overvleugeld te worden door Belawan gelegen op Sumatra's Oostkust. Na een kort oponthoud in Emmahaven maakte de Djambi zich op voor het laatste gedeelte van onze reis de haven Tandjong Priok waar wij 13 december 1919 arriveerden. Over onze aankomst daar en onze eerste kennismaking met het nieuwe Vaderland een volgende keer.

Hoogachtend,
Lourens.

OOK.....O SCHEPPING....

Er speelt een windje door het woud,
Door 't beukenbos....langs 't eikenhout
In schalkse scherts verzwonden.....

Nog zingen vogelen in de takken
En heffen hoog een koorzang aan
Van kirren, fluiten, org'len, slaan.

Langs schuine lijnen licht omlaag
Glijdt zonnegoud nu door de stammen
En....zet het bos in d'avondvlammen....

Zwak beschaduwd ligt de vijver,
Ontroerend....onbeweeglijk strak
Is haar gelaat.....alsof zij sprak:

"O mens, gij naar Gods beeld geschapen
Met d'adelkrans om uwe slapen
Mèng toch uw stem in't senorengelklank!"

Toen beefde ook mijn ziel met de zachte natuur,
Toen vlamde ook mijn sluim'rende zonnegoud-uur
Toen stamelde ik..."God!...ik aanbid U...

- ik dank"-

Wycher Wynia.

VAN HOORNSTERZWAAG NAAR EELDERWOLDE. (vervolg)

Wij hebben in de vorige "Tynje" kunnen lezen dat uit het huwelijk van Reinder B. Nydam en Marchien Brink, 7 kinderen werden geboren n.l. Berend, Jantien, Maria, (en niet Marie) Berendina, (en met Bouwdine) Aaltien Geertruida en Berend.

Berend geb. 9 jan. 1886, overleden 5 juni 1888.

Jantien geb. 25 nov. 1887, geh. met Jak E. Kamps, overleden
30 januari 1956.

Maria geb. 14 sept. 1890, geh. met Geert van Es, overleden
21 mei 1940.
Berendina geb. 28 april 1893, geh. met Jacob Veenhuis, over-
leden 6 november 1936.
Aaltien geb. 8 jan. 1896, geh. met Martinus Stroetinga,
overleden 15 augustus 1952.
Geertruida geb. 8 febr. 1899, geh. m. E. v. d. Woude, overl. 1 febr. '48.
Berend geb. 3 nov. 1902, geh. met Jansie Oving, overleden
17 februari 1958.

(wordt vervolgd)

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING:

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden,
Tel. 05100 - 22167
Secretaresse: M. H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden, Tel. 05100-21232
Penningmeester: C. v. d. Schoot, Azn., Leeuwarderweg 63, Sneek
Tel. 05100-3028

LEDE N:

P. Agema-Wijnia, Hantumerweg A 59, Dokkum.
H. Hijdam-Smit, Boerhavenlaan 113, Groningen.
M. P. Wienia, Nieuwedijk 75, Lemmer.
A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.

POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA-
STICHTING, Sneek.

FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra -Tynge". Lid/abonnees betalen
f. 4.25 per half jaar. Donateurs (leden)
f. 1.-- per half jaar.

REDAKTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden.

ADMINISTRATIE: A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.
Tel. 05150-4339.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR
aan: Harmen Sytstrastraat 18, Sneek
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.

.....